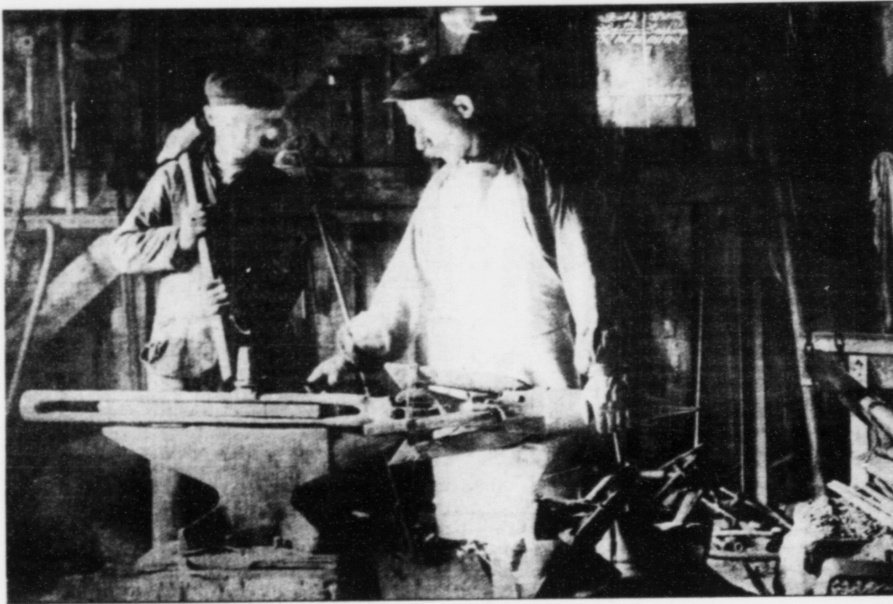

Faðir og sonur í smíðjuni. Sámal stendur við sleggjuni. Tær eru við at rætta eina hvalaharpun, sum liggur á steðjanum

90 ár

Í gjár 17. januar fylti ein vælkendur vágbingur, Sám-al Olsen, 90 ár.

Sám-al er sonur Jacobinu og Óla smíð. Jacobina var frá Hvanndalsá í Vági, og Óla smíð var úr Kvívík.

Sám-al er farbróður mín og vil eg á henda hátt ynskja tær, Sámali, hjartaliga til-lukku við føðingardegnum.

Sum ungur lærði Sám-al jarnsmíð hjá pápa sínum og virkaði har ein stóran part av sínum lívi.

Eins og nú var eisini tá neyðugt at fara út fyrri at vera við til at gera stórarbeiði runt um í landinum og úttanlanda. Her í Vági vóru bæði kei og brúgvar gjørdar, har abbin var smíður. Á Vágseiði vóru tit við til at gera megnararbeiði, og eitt-hvørt arbeiði við elverkið í Botni, gjørdur tit eisini.

Sám-al lærði smíðulist abbans, og stuttligt og áhug-avert er at lita á, tá ið Sám-al greiðir frá hesum aldra-gamla virksemi. Tey egge-jørn og ikki minst grindaknívarir, ið gjørdur vóru í smíðjuni, høvdu gott bit og vóru vælumtøkir.

Handverkið hjá einum smíði skuldi í tí dagliga standa sína roynd, og smíðurin og amboð hansara hoyrði saman, og tey søgdu at vera eitt hvørt við annað.

Vit kenna navnið Vølund smíður frá oldnordiskum og Saxo skriar um hin ser-køna millum smíðir í sagnini um Sterkodd, og við Regin smíð verður sagt: »Smíðað tú mær svørið!»

Brotið varð upp úr nýggjum við at byggja fyrstu smíðjuna í Vági, og varð hon lögð mest sum í óbygdum. Hetta, at seta seg niður í óbygdum, er eitt eyðkenni fyrri miðgerðarfólkið, sum abbin var av, tí nógvar

smærri bygdir í Føroyum eru niðurseturbygdir frá hesum fólki.

Sám-al, sum tú sjálvur hevur fortalt fyrri mær, so høvdu tit tann fyrsta dreygibonkin í oynni, langt áðrenn Vágur, sum fyrsta byggin í Føroyum, fekk el-megi, og kom hesin dreygibonkur mangan til nyttu m.a., tá ið flansarnir til tey niðastu rørin í Botni skuldu »smíðast« til fyrri at fáa rørin at passa saman, tí tey niðastu rørin komu ikki til at liggja í beinari linju. Eisini kundi verið greitt frá øðrum smíðarbeiði í hesum samanhangi, sum t.d., tá ið ein vágbingur, Poul á Skála, gjørdi tað roysnið, einsamallur at bera part av tí stóra motorinum heim í smíðjuna. Motorurin var frostsprongdur og skuldi gerast aftur. Hesin motorur varð nýttur til at draga rørin úr Botni og niðan til Vatnið. Tað vóru 4 mans til at bera motorin norður aftur.

Í smíðjuni gjørdur tit nógva útgerð til skipini, og til aðrar tíðir av árinum, tá ið skipini vóru burturstødd, Sjáldsama livandi eru tey

var annað virksemi í gongd, so sum at smíða grev til torvskurð og at gera grindarreiðskap. Jú, Sám-al, tað var eitt virkið liv í smíðjuni, og har samlaðust nógvar fólk.

Tað hevur allar dagar verið ein krevjandi list at verið smíður, og arbeiði hevur verið eitt heiðurligt hand-verk.

Tey seinastu nógva árin av arbeiðstíð síni var Sám-al í virksemi hjá Vágs komm-unu.

Konu fekk Sám-al sær úr grannahúsunum, Jóhanna Maria fœdd Müller, og tey fingi ein son, Kára, sum doyði sum smádrongur. Tey fostraðu upp tvey børn, Lydiu og Óla Jákup. Lydia býr í Danmark og er saman við manninum komin upp til føðingardagin. Óla Jákup býr á Tvøroyri.

Hugnaligt er enn sum alt-ið at stokka inn á gólv við hjá hesum báðum fittu fólki sum altíð eru glað, tá ið onkur vitjar inn. Vitug og skilagóð eru bæði, og minnið er eins gott og tað altíð hevur verið.

Sjálðsama livandi eru tey

eisini og fylgja væl við øl-lum, sum fyriferst og lesa hvørja síðsøguliga bók, sum kemur út á føroyskum, so ein skuldi ikki trú, at tey vóru farin um tey hálvfems og er tað politiska rákið ikki til vildar fella gjarna nøkur orð um hetta.

Sám-al, eg fari at ynskja tær hjartaliga tillukku við føðingardegnum og ynskja tykkum báðum eitt blýtt og ljóst lívskvøld og má Harrin styrkja tykkum og unna tykkum enn mangar góðar løtur saman.

Jákup Olsen

Sám-al Olsen á 90 ára degnum

Lag: Ved Kristiansand...

Ein merkisdag vit halda her í góðum lag, 90 ár Sám-al fyltir, ein kempu enn sjálvst um nú sólin kvøldið gyllir.

Vit kenna hann sum stakfittan og skilamann, er vinsælur og káur. Tá Sám-al greiður frá er ofta typpur látur.

Sum ungur fór til Grønlands, har bar gyltan snór, hann meir enn aðrir dugar, ein áltsmaður er, vit hava alt í huga.

Tú gavst teg ei á hørðu lívsins bylgju reið, varaskur, dugnaligur, ein hegnismaður her so fattur, fríðurligur.

Í faðir garði smíðaði mangt ymiskt har, var smíður fram um aðrar. Jú, smíðan teljast kann ímillum bygdarvøddar.

Við mikið strev tú smíðaði so mangt eitt grev, so sleggjan møddi armin og neistarokkið fleg, so sveittin dreiv um barnin.

Hvønn grindakrök tú smíðaði, hvørt vøkn tú tók, flegði stálhó stinna, tín knívar hvassast var av øllum - so vit minnst.

Titt handalag tað var av einum slíkum slag, hálovað millum manna, tí amboðið og tú var sameint, hvørt við annað.

Í Toftalið har sita tit so fitt og fríð, so hugnaligt er inni, eitt vakurt, frýstligt par, sum livir uppá minni.

Vit ynskja tær til lukku, Sám-al, øll nú her - nú niti er umliðið - eitt sólgyt lívsins kvøld við tíni Hannemiu.

Jákup Olsen

Elektronisk Telefonringiklokka DORO Decibel

Hevur hesar møguleikar:

- 25 ymiskar ringitónar
- 5 styrkistig
- kann brótaskt av
- er klár at seta í eitt telefonstikk

Kann m.a. brúkast til:

- hoyriveik
- at hoyra mun, tá nógvar telefonir eru í einum rúmi
- bólakall

PRÍSUR KR. 220,00 við MVG ... ja men halló!!!

Ringið, so tosa vit um rest.

Fa. EYÐUN EGHOLM

Teleutgerð til vinnulívið, tænasta og ráðgeving

Fjalsgøta 13

FR-100 Tórshavn

Tlf. 14567

Tlf. 87567

Fax. 19670

